

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δε. χρ. 10

Ἀρχαίται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Δαμπαρδίου διηγητόρον
Ὅδὸς Ἱπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἀνάγκη αὐτοπεριουλλογῆς τῶν Ἑλλήνων).—Οἱ βουλγαρικοὶ ἐξοπλισμοί.—Μικρὰ Ἀσία.—(περὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Σ. Μητροπ. Κυζίκου κ. Ἀθανασίου).—Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι.—Κύπρος. Κίλικία.—Ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν Ρωμειῶνων.—Αἱ βουλγαρικαὶ ἀτιμίαι ἐπισήμως καταγγελλόμεναι.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς. (Δημοτικὰ ἴσσηματα τῆς Θοράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ Γεωργίου Δ. Παχτίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1904.

Μάτην τὸ οἰκουμένικον Πατριαρχεῖον ἀπαριθμεῖ ὀνομαστὶ ἐν πρῶς ἐν τὰ ὑμῶνα τῆς βουλγαρικῆς ἀνανδρίας περιγράφον τὰ εἶδη τῶν θανάτων, τῶν φρικτῶν βασανιστηρίων, τὰς ἀνηκούστους ἀτιμίας, δι' ὧν οἱ ἐκ Σόφιας ἀποστελλόμενοι ἐλευθερωταὶ σημειοῦσι τὰς ἀνδραγαθίας των κατ' ἀόπλων προκρίτων καὶ διδασκάλων καὶ ἱερέων Ἑλλήνων καὶ παιδίων καὶ παρθένων καὶ γυναικῶν καὶ γερόντων· μάτην διετραγωδεῖ τὰς ἀποκοπὰς ὧτων καὶ ὀφθαλμῶν καὶ γλώσσης, τοὺς βασανιστικούς ἀκρωτηριασμούς, τὰς προκρουστικὰς φρικταλέωντας τῶν λωποδυτικῶν συρρετῶν, οὗς ἐξοπλίζει μὲν ἡ Βουλγαρία, σκέπουν δὲ διὰ τῆς προστασίας των ἀπὸ πάσης καταδιώξεως τῶν Τούρκων οἱ πρέστοι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς εὐσεβεστάτης Ρωσίας. Μάτην πάντα ταῦτα. Ἡ πεπολιτισμένη Εὐρώπη, προεξάρχοντος τοῦ γαλλικοῦ τύπου, ὅστις ἀμιλλᾶται ἐν δημοκρασίᾳ πωλῶν τὸν κάλμὸν του νὰ προσήλθῃ τὴν κατωφέρειαν τῆς διαφθορᾶς καὶ τὸ ὄνειδος τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς τρίτης δημοκρατίας, ἐν τελείᾳ ὁμοφωνίᾳ πρὸς τοὺς Τούρκους πασάδες, ἀναφωνεῖ πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας: «Μὴ πρὸς Θεοῦ ἀμύνεσθε! ὑπομείνατε φρονεῦμενοι ἀνευ ἀντιστάσεως ὑπὸ τῶν Βουλγάρων» τὸ αἶμα ὑμῶν εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς θεμελίωσιν τοῦ ὠραίου οἰκοδομήματος τῶν μεταρρυθμίσεων! »

Τὸ τελευταῖον βουλγαρικὸν δάνειον ἀπέβη νέος τωνατικός ὁρρὸς τοῦ φιλοβουλγαρισμοῦ πολλῶν ἐγκρίτων λεγομένων ὀργάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἀρεύκτως δὲ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος θ' ἔλαβε τὸ ὄργανον τοῦ ἐλευθεροφρονος δημοκρατικοῦ Πρεζανσέ, ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, ἵνα φθάσῃ εἰς τὴν θραυστάτην καὶ αὐτόκλητον κυνικήν ἐκείνην ψευδογίαν, καθ' ἣν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐκηρύχθημεν φίλοι τοῦ τυράννου καὶ βία προσπαθούμεν νὰ ἐξελληνίσωμεν τὴν σλαβικὴν Μακεδονίαν ἀγνωμονοῦντες πρὸς τὰς ὑπηρεσίας, ἀς προσήνεγκον ἡμῖν συναγωνισθέντες κατὰ τὸ 1821 καὶ οἱ Σλάβοι!

Ἀπὸ τῶν δὲν εἶναι, ἐπὶ πλὴν τῶν Τούρκων ὠθουμένων ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ ἡ Γαλλία ἀκολουθοῦσα τὰς κεχρυσωμένας προτροπὰς τοῦ «Χρόνου» καὶ τῆς «Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων», ἐντόνους παραστάσεις ἐποίησε πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἄμυναν τῶν Μακεδόνων ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι αὕτη διεξάγεται ὑπὸ ἐνόπλων σωμάτων ἐξ Ἑλλάδος ἐρμηθέντων. Ἀν μάλιστα θεωρήσωμεν ἀληθὲς τὸ ὑπὸ τῆς «Πατρίδος» τοῦ Βουκουρεστίου ἀναγραφόμενον, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις προέβη διὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ πρεσβειῶν τῆς εἰς ῥητὴν διαφύσιν τούτου, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐλόκληρος ἡ ἐπίσημος Εὐρώπη ἐν συνῶνι ἐλόκληρος εἰς ἐπίσημον ἐξουσίαν ἐν Ἑλλάδι προέβη εἰς διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἀνέχεται τὴν ἐκ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς ἐξόδον ἐνόπλων σωμάτων.

«Οὐδὲ εἰς ἀξιωματικὸς Ἕλληνας ὑπάρχει ἐν Μακεδονίᾳ» εἶπεν ἡ Ἑλλάς, «οὐδὲ ἄνδρες ὀπλιζόμενοι ἐν Ἑλλάδι εἰσπηδῶσιν ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν. Εἰς τὰς ἀγγελλομένας πρὸς τοὺς Βουλγάρους συγκρούσεις προβαίνουσιν οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Μακεδονίας Ἕλληνας ἀμυ-

νόμενοι ἀπλῶς κατὰ τῶν ἀτιμωρῆτων κακουργιών των Βουλγάρων». Τοῦτ' ἐστὶν εἰπεῖν ἡ Ἑλλάς ἄριστα ποιοῦσα καὶ τὰ ἀληθῆ λέγουσα, ὑπέδειξεν εἰς τὰς Δυνάμεις, ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι αὐτῶν πρεπόντως δύνανται νὰ ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἥτις ἠνέχθη ἐπὶ ἐλόκληρα ἔτη τὰ ἀποτρόπαια τῶν Βουλγάρων ἐγκλήματα, πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἥς στρατηγοί, ἐφεδρὸι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ συνηγματούχοι καὶ λοχαγοὶ διοργανοῦσιν ἀναφανδὸν ἐνόπλους συμμορίας καὶ ἥτις ἀνοίγει τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας τῆς εἰς ἐξοπλισμὸν τῶν λωποδυτικῶν σφιγῶν, πρὸς τὴν Ρωσίαν, ἥς ὁ πολιτικὸς πάρεδρος, οἱ Πρόξενοι, οἱ ἀξιωματικοὶ πείζουσι τοὺς Τούρκους νὰ ἀπολύουσιν ἅμα συλλαμβανόμενους τοὺς δολοφόνους Βουλγάρους.

Ἄραγε ἕως πότε ἡ ἀλήθεια θὰ πνίγεται εἰς τὰ τέλματα τῆς ἐξωνημένης ψευδογίας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου; Ἄραγε τὸ δίκαιον ἕως πότε θὰ καταπατῆται ἀσυστόλως καὶ κυνικῶς ὑπὸ τῶν ἀποκρύφων συνδιασμῶν τῶν παρανόμων συμφερόντων τῆς Εὐρώπης; Μονοῦ σύμπτωση ἡ Εὐρώπη στρέφεται ἀπᾶς ἐπὶ κατ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Ἀπᾶς ἐπὶ κατ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ὅτι σύμμαχον ἔχοντες τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν θὰ κατισχύσωμεν πάσης ἐναντιότητος, ὡς κατισχύσαμεν πρὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν, λυσσοδέστερον τότε ἢ νῦν πολεμηθέντες, ἀδυνατότεροι τότε ἢ νῦν ὄντες. Ἀπᾶς ἐπὶ εἰς τὴν σύνεσιν ἡμῶν, εἰς τὴν εὐστάθειαν τῶν θελήσεων καὶ τὴν ἀγνὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων ἀπόκειται νὰ δοῦσθῇ τὸ ἐλληνικὸν γένος ἐν τῷ κοινῷ μίσει τῆς Εὐρώπης, διότι ἄδικον εἶναι τὸ μῖσος τοῦτο καὶ σύμμαχος τοῦ τῷ ψεύδους.

Περὶ συλλεξόμενοι ἀπάσας ἡμῶν τὰς δυνάμεις· εἴτε ἐρίζοντες — ἀφ' οὗ ἀτυχῶς ἡ εἰς εἶναι πατροπαράδοτος κληρὸς ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων—εἴτε ὁμονοῦντες ἀφ' ἑνὸς καὶ μόνου δὲν πρέπει νὰ ἀποσπάσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης νὰ ὀπλισθῶμεν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, νὰ πληρωσώμεν τὰς ἀποθήκας ἡμῶν πολεμικοῦ ὕλικου, διότι ἐγγίζει ὁ χρόνος τῆς τελικῆς ἀμύνης τοῦ γένους ἡμῶν, ὅπως διασώσῃ τὴν τετρακισχιλιετὴ καὶ ἐνδοξοτάτην ὑπαρξίν του.

Σήμερον ἡ αὐριὴν ἡ νομοθετικὴ βουλὴ τοῦ ἐλευθεροῦ βασιλείου ἐπιλαμβάνεται τῶν ἔργων τῆς. Οὐδεὶς γινώσκει, ἂν ἐν τῷ πολυμελεῖ τούτῳ σώματι θὰ κατισχύσῃ ἡ σύνεσις τῶν μυρίων ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν. Πιθανωτάτη εἶναι ἡ μεταβολὴ τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ μὴ συγχύσωμεν τὰ πράγματα. Ὅσαι δὴποτε κυβερνήσεις καὶ ἂν πέσωσιν, ἐν μόνον θὰ μείνῃ ἀμετάβλητον καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ἀμετακίνητον, ἡ Ἑλλάς. Καὶ αὕτη καλεῖ πάντα τὰ τέκνα τῆς, ἐποδὴν τὸν ἂν εὐρίσκωνται, νὰ παρασχῶσιν αὐτῇ τὰ μέσα τῆς ἀμύνης ἀδιαλείπτως, μετ' αὐξήσεως ἐνθουσιασμοῦ, μετ' ἀδιαπώτου τῆς πίστεως, ὅτι τὴν ὁρόθυμον ὑποστήριξιν τῶν τέκνων τῆς ἔχουσα οὐδένα ἐπὶ γῆς ἐχθρὸν φοβεῖται.

Εἰσφέρετε, εἰσφέρετε καὶ αἰεὶ εἰσφέρετε, ὦ Ἕλληνες, ὑπὲρ τῆς κινδυνευούσης μεγάλης καὶ ἐνδοξοῦς Μητροπόλεως!

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἐνθουσιωδέστατος Ἕλληνας Μακεδὼν ἐν βουλγαρικῇ πόλει διατρίβων γράφει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα λίαν ἀξιανάγνωστα.

Εἶμαι ἐν μέσῃ Βουλγαρίᾳ καὶ βλέπω τὰς προετοιμασίας τῶν Βουλγάρων πρὸς πόλεμον καὶ οὕτε φθονῶ, οὕτε φοβοῦμαι αὐτούς, διότι συλλογίζομαι, ὅτι καὶ ἡ ἐλευθερὰ πατρίς, ἡ φιλότιμη Ἑλλάς, πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν πρὸς σύνταξιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς δυνάμεων. Ἡ ἰδρυσις τῶν δύο πολεμικῶν ταμιείων μᾶς συνεκίνησε καὶ μᾶς ἐνεθάρρυνεν δλους ἐνταῦθα. Ἐκ τοῦ πτωχοῦ μου βαλάντιου ἀποστέλλω ὑμῖν τεσσαράκοντα χρῆμας δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ ταμιείου τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὡς πρῶ-

τὴν εἰσφοράν μου (1), καὶ εὐχομαι εἰς τὸν Θεὸν νὰ με καταξιώσῃ, ὅπως ἐντὸς ὀλίγου στείλω καὶ ἄλλα.

Σὰς εἰπον ἀνωτέρω, ὅτι ἐδῶ ἐτοιμάζονται ὡς πρὸς ἐπικείμενον αὐριὸν πόλεμον. Κατόπιν μυστικῆς διαταγῆς ἐκ Σόφιας ἐσπευσμένης, ἀκριβῆς καὶ αὐστηροτάτης γίνεται καταγραφή ἐν πάσῃ πόλει καὶ κώμῃ τῶν φορητῶν ζώων καὶ ἀμαξῶν. Ἐκαστὴ πόλις καὶ χωρίον διατάχθη νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως διὰ χρόνον ὁρισμένον, ὃν δὲν ἤδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ σιτηρᾶ, ὀρυζᾶ, σάκχαριν, σάβαντα καὶ ἄλλα εἶδη τροφῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ κατάστασις ἐνταῦθα. Εὐχομαι, ἵνα καὶ ἡ πατρίς μας Ἑλλάς μὴ ὑστερήσῃ ἐν ταῖς παρασκευαῖς. Τρίμην ἐκ τοῦ φόβου μὴ ἡ βάρβαρος αὕτη ἡγεμονία κατακτητικὴ καθαρῶς καὶ ληστρικῶς ἐπιχειροῦσα πόλεμον κατορθώσῃ, ὥστε νὰ ἐκληρθῇ ὡς πρῶμαχος τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας, ἐν ᾧ ἡ ἀποστολὴ αὐτῇ ἀνήκει εἰς μόνον τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνῃ ἡ Ἑλλάς ἔχει τὸ βαρύτατον καθήκον νὰ σπύσῃ καὶ συνεχίσῃ τὸ ἀρχαῖον μὲν τὸ 1821 ἐνδοξότατον ἔργον κατατρέφουσα τὸ ὕστατον καὶ καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς ἀποτροπαιοῦς μάλιστα τῶν Τούρκων. Μυχιατὰν διὰ τοῦτο ἀγανάκτησιν αἰσθάνομαι, ὅταν ἀναγινώσκω ἐν τισιν ἀθηναϊκοῖς φύλλοις ἐκφράσεις φιλικὰς πρὸς τὸ αἰμωδὸν ὄχιον, ὅπερ ἠρμήνευσε τὰς ἐλληνικὰς χώρας καὶ ὅς' οὗ τὴν οἰκὴν ἐξέτρεψεν καὶ ἠρῆσεν ἡ τίγρις, ἥτις βουλγαρικὸν ἔθνος καλεῖται.

Εἶναι αὐτόχρονα δυνεῖς δὲ εὐρίσκονται Ἕλληνας λησμονοῦντες ἱστορίαν ἐξακοσίων ἐτῶν καὶ ἀνασθητοῦντες πρὸς ὅσα καὶ χθὲς καὶ σήμερον πάσχει ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι ὑπηρετοῦμεν τὰ συμφέροντα τὰ ἐθνικὰ, ἐν φιλικῶν πρὸς τοὺς Τούρκους, ἐν ᾧ ἀκριβῶς αἱ τοιαῦται προσπάθειαι τῆς κυβερνήσεως Ράλλης ἐξέθησαν τὸ γόγγορον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ παρεστήσαν ἡμᾶς ὡς συμμάχους τοῦ κράτους, οὗ ἡ ἀποστολὴ εἶναι νὰ δολοφονῇ τοὺς ὑπηκόους. Τὸ αἶσχος τοῦτο πρέπει νὰ ἐκπληθῇ καὶ καίριος εἶναι ἀδιάσειστον νὰ σχηματισθῇ τὴν πεπιθῶν, ὅτι φίλια μὲν μετὰ τὸν Τούρκον οὐδέποτε δύναται νὰ γίνῃ, διότι οἱ Τούρκοι μισοῦσι τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ὅτι ἐὰν ἦτο δυνατὴ, θὰ προσέτριβον εἰς ἡμᾶς δυνεῖς ἀνεξέλεπτον ὡς ἀσβεστοὺς πρὸς τὸ ἀθάνατον ἔργον τῶν πατέρων μας. Πρὸς Θεοῦ οἱ γόοι τῶν θυμάτων τοῦ Κρουσόβου, ἅτινα ἔπεσον ὑπὸ τὴν λεπίδα τῶν Τούρκων—ἀκριβῶς καθ' ὃν χρόνον μαρτύραται ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἐθελῶς ὡς κατόρθωμα τῆς τῆς ἐλληνοτουρκικῆς προσέγγισιν—καὶ ἡ ἐν Σμύρῃν κατὰσχίζῃ, ἣν ἐνεκλόγησεν ἐπὶ τοῦ μετώπου ἡμῶν ὁ Κεϊμὴλ, ἐλησμονήσαντα τοσοῦτον ταχέως ἐν Ἀθήναις;

1) Σημ. τοῦ «Ἀγώνος». Ἡ εἰσφορά αὕτη κατεβλήθη ὑφ' ἡμῶν εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἐλήφθη ὑφ' ἀριθ. 273 ἀπόδειξις τοῦ ταμιείου τούτου.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Πῶς διοικεῖται πνευματικῶς ἡ ἐπαρχία Κυζίκου. —Ὁ Μητροπολίτης αὐτῆς Ἀθανάσιος.

Ἐπιστελοῦσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπόμενα.

Πρὸ τινος καιροῦ ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀρτάκης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυζίκου Ἀθανάσιος, κατευθυνόμενος εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅπως παρακαλῇ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Οἰκουμένου Ὁρόν.

Οὐλομένης μεγάλως, ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο δὲν δίδει ἡμῖν ἀφορμὴν, ἵνα εὐαρέστως συναρμολογήσῃ τας ἀληθείας πλεῖστον τὸν πανηγυρικὸν τοῦ πειρμένου ἡμῶν. Ἀλλ' ὅμως εἰ καὶ τὰ πράγματα οὕτως ἔχουσι καθῆκον ἡμῶν ἡγοῦμεθα, ἵνα εἰπωμεν σήμερον πικρὰς τινὰς ἀληθείας, αἵτινες κατὰ τοσοῦτον μάλλον εἶναι πικρότεραι, καθ' ὅσον προκειται οὐχὶ πλέον περὶ ὁρμητικῶν μόνον ἀρχηγῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐθνάρχου τῆς δουλίας πατρίδος.

Καὶ ἵνα μὴ μακρογλώσσῃ, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ἐν μίᾳ λέξει, ὅτι ἀπ' ἥς ἡμέρας ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν ἐφθάσεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, διαρκῆς ἀπογοήτευσιν κατέχει τοὺς κατοίκους, ἥτις κατὰ τοσοῦτον μάλλον εἶναι ἐκφανῆς καθ' ὅσον γίνεται συγκρίσις αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀειμνηστον ἡμῶν ἐπαρχικὸν Κωνσταντίνον Ἀλεξανδρίδην, ὅστις ὑπῆρξε πρότυπον ἀνθρώπου, πρότυπον Ἑλλήνου, πρότυπον λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου.

Βεβαίως δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐκθέσωμεν ἐν ταῦθα πάντα τὰ γεγονότα τὰ διαβάνοντα κακῶς τοὺς ἐπαρχίωτας πρὸς τὸν Μητροπολίτην, δι' ὃ θὰ ἀρκεσθῶμεν ἀναφέροντας τινὰ ἐξ αὐτῶν καὶ ἰδίῳ· ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν νὰ ὦσιν εἰς γνῶσιν τῶν ἀρμόδιων καὶ σύμπαυτος τοῦ ἔθνους.

Ἰδοὺ λοιπὸν τινὰ ἐξ αὐτῶν:

Κατὰ Μάιον τοῦ παρόντος ἔτους ἐν Ἀρτάκῃ καθυβρίσθη ἡ ἱερὰ κολυμβήθρα καὶ ἐδάξῃ ὁ μεταφύρων αὐτὴν εὐταξίας τῆς μητροπόλεως ὑπὸ τινος ἐκατοντάρχου τῆς χωροφυλακῆς ὀνόματι Ἀρίφ βέη. Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν ἐφ' ἡσύχαζε μετ' ὀλίγης τῆς ἀκολουθίας τῶν θεραπόντων καὶ μαγείρων αὐτοῦ εἰς τὴν τριεσὶν τῆς Ἀρτάκης ἀπέχουσαν ἱερὰν μονὴν τῆς Φανερωμένης. Εἰ καὶ ἀμέσως δι' ἐκτάκτου ταχυδρόμου ἐλαβε γνῶσιν τῶν γενομένων, καλὸν ἐν τούτοις ἔκρινε νὰ μὴ διαταράξῃ τὴν ποθητὴν αὐτοῦ ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν. Τῇ δημόσιον ὅμως φρόνημα εἶχεν ἐξεγερθῇ εἰς ἄκρον ἐν Ἀρτάκῃ καὶ οἱ κάτοικοι ἰδόντες, ὅτι οὐδὲν ἔχουσι νὰ περιμένωσι παρὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἐκ προηγουμένων γεγονότων γινώσκοντες τὴν ἀδελφειαν αὐτοῦ προέβησαν εἰς αὐστηρὰ καὶ ἐντόνους διαμαρτυρήσεις πρὸς τὴν κυβερνήτην. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς τοιαύτης σθεναρᾶς καὶ ἀνδρικῆς αὐτῶν στάσεως δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ καὶ αὐθημερὸν ἐπαύθη τηλεγραφικῶς ὁ ὕβριστής Ἀρίφ, καὶ ἵνα εἰπωμεν καὶ τὸν ἐπιλόγον, ἵνα οὗτος διορισθῇ τὴν ἐπαύριον εἰς παχὺ τέραν τινὰ θῆβιν ἀλλοχτοῦ, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ γκιουρὸς ἐπιδειχθείσης βαρβαρότητος. Ἦδη περιττὸν κρίνομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι οὐδὲ μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν του εἰς Ἀρτάκην, γενομένην μετὰ ἐβδομάδας, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐνέργειαν ἐποίησεν, ἐν ᾧ ἡδύνατο τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ ὕβριστοῦ νὰ ἀπατήσῃ. Καὶ ὅμως ὁ Καϊμακμάκης οὐ μόνον ἐπανειλημμένως ἐξήτησε συγγνώμην διὰ τὴν γενομένην ὕβριν, ἀλλὰ συνετέλεσεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν μετὰθεσιν τοῦ ὕβριστοῦ ἐκατοντάρχου.

Παρόμοιον τι γεγονός ἐν Πανόρμῳ συμβᾶν δεικνύει ἀπᾶς ἐπὶ, ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης εἰς οὐδὲν λογιζέται ὁρμητικῶν, καθήκοντα, ὑποχρεώσεις ἰδίως, ὅταν ταῦτα ἀπαιτῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐνέργειαν πρὸς ζημίαν τοῦ προσφιλῆς αὐτοῦ ἔθνους. Συνέβη δηλαδὴ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, καθ' ὃς ἡμέρας μάλιστα ἡ σεβασμιότης του εὐρίσκειτο ἐν Πανόρμῳ, τὸ ἐξῆς γεγονός.

Τούρκοι μεθυμένοι εἰσελθόντες εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐβεβήλωσαν πολλὰς αὐτὸ καὶ κατέβρωσαν πολλοὺς σταυρούς. Ὅτε δὲ οἱ Πανόρμιοι παραουσιασθέντες πρὸ αὐτοῦ ἐξήτησαν τὴν σύμμοχλιν του, ποῖαν νομίζετε ἀπάντησιν ἔλαβον;

— Δὲν βαρύνεσθε, τώρα διὰ τοὺς θραυσθέντας ἐκεῖ σταυροὺς τοῦ νεκροταφείου σας, θέλετε νὰ τὸ κάμωμεν ζήτημα;

Ἡ καθυβρίσθησα κολυμβήθρα οὐδὲν σημαίνει, οἱ βεβηλωθέντες τάφοι καὶ οἱ θραυσθέντες σταυροὶ δὲν ἀξίζουν τὸν κόπον τῆς διαμαρτυρίας. Εἶναι ὅμως ἀρ' ἑτέρου βέβαιον, ὅτι ἐν ὁλῇ τῇ ὥστὲ καὶ νὰ προσποιηθῇ πόρρωθεν, ὅτι διὰ τινος τρόπου εἶναι δυνατόν νὰ ἐλαττωθῇ ἔστω καὶ κατ' ὀλίγον ἡ μεγάλη περιουσία τοῦ Μητροπολίτου, τότε δὲν ἔκρινε οὗτος νὰ ἐκράγῃ εἰς διάφορον κρυψὴν διαμαρτυρίαν.

Ὅταν ἦλθεν εἰς Ἀρτάκην ἰδὼν, ὅτι πολλὰ διακαιώματα, ὡς πρωτοκόλλου, ἀδείων κτλ. ἦσαν προωρισμένα διὰ τὰ σχολεῖα, ἀνέκραξε μετ' ἀδημονίας:

— Καὶ τοῦτο διὰ τὸ σχολεῖον καὶ ἐκεῖνο διὰ τὸ σχολεῖον καὶ τὸ ἄλλο διὰ τὸ σχολεῖον, τὰ πάντα διὰ τὰ σχολεῖα καὶ οὐ ἐμὲ οὐδέν;

— Συγγνώμη, ἀντίπεν εἰς τῶν παρυσθεντῶν, λησμονεῖτε τὴν πρῶτην ἐπιχορήγησιν τῆς ἐπαρχίας;

Συνεπρόσθη ἐσχάτως ἐν Ἀρτάκῃ γενικὴ συνέλευσις πρὸς ἀνέγερσιν παρθενωγείου. Πολλοὶ τῶν παρισταμένων ἐξήτησαν νὰ διενεργηθῶσιν ἔστω μετὰ αὐτῶν ὁ Μητροπολίτης διώκων τεχνικῶς παρὰκαμψὲς τὸ ζήτημα, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ καὶ αὐτὸς νὰ δοῦσιν τι ὑπὲρ τοῦ παρθενωγείου.

Ὅσας περιόδους ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ μαγείρων καὶ θεραπόντων ἀπ' οὗ δὲ αἱ νομῆσαι κοινότητες πλουσιοπαρόχως καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας φιλοξενήσαν αὐτὸν τε καὶ τὴν συνοδείαν αὐτοῦ, ὑποβάλλονται, ὅταν φεύγῃ ὁ Μητροπολίτης, εἰς πρωτὰκουστον φόρον. Ἀναχωρῶν δὲ οὗτος λέγει εἰς τοὺς ἐπιτρόπους: «Δώσατε φιλοδωρήματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους μου». Εἶναι δὲ οἱ ἀκόλουθοι αὐτοῦ ἀπαιτητικοὶ καὶ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς μικρὰ δῶρα.

Γι' ἐπὶ τὸν ὅτι πρὸς τὴν στάσιν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἐγκατάστασιν Λατίνων ἱερῶν εἰς τὸ χωρίον Περσέων τῆς Κυζίκου; Ἐν ᾧ ὁ προκάτοχος αὐτοῦ πάντα ἔβλεπε κινήσῃ καὶ εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἀπαυλῇ τὸ κακόν, οὗτος μετὰ στωικῆς ἀπαθείας θεᾶται τὴν συνελευμένην διαρπαγὴν τοῦ ποιμνίου του καὶ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ποιεῖ ἐνέργειαν.

Τί δ' εἰπώμεν περὶ τῆς σκανδαλωδῆς παρανόμου χειροτονίας ἱερέων; Οὕτε ἡθικῶς, οὕτε καὶ τὴν ἐλαχίστην παιδείαν παρ' αὐτῶν ἀπαιτεῖ. Δὲν βαρύνεσθε, πάντα ταῦτα εἶναι κόμπος ἀναφελὴς καὶ φαντασιοπληξία, ἀνάξια ἀνδρός τοῦ παρόντος αἰῶνος τῆς πρακτικότητος καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ. Δι' ὃ δὲ καὶ μόνον παρ' αὐτῶν ζητεῖ: πο-

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου